



■ **Ferhan Türk; voorzitter van DTP Mardin. Hij was opgelucht dat iemand naar hun verhaal kon luisteren.**

vreemde, buitenlandse machthebber als president. Vandaag zorgen zij voor 'safe havens' voor de PKK in Irak. Ze weten dat de Turkse overheid geen liefhebber is van de Koerdische administratie in Irak. De PKK is dus een schuilkamer tegen Turkse agressie ten aanzien van Iraakse Koerden. "

**FAMILIE VAN PKK**

Ik zet mijn tocht verder, meer bepaald naar Mardin, een bergachtige provincie in het zuidoosten van Turkije. Een groot contrast in vergelijking met grootsteden als Ankara en Istanbul. Veel minder luxe, veel minder mensen op straat en ook veel rustiger. In de gelijknamige stad Mardin heb ik een afspraak met Ferhan Türk van de Koerdische partij DTP. Ferhan Türk is de voorzitter van DTP Mardin. De stad Mardin is gelegen op een berg. Op de top van de berg staat een burcht waar nu het leger zijn intrek genomen heeft. Vroeger was dat een groot kasteel op een rots. Later heeft men het gebruikt als voetbalstadion en nu is het een militaire basis. Ferhan heeft banden met de PKK: "We zijn familie, we leven samen. Mijn broer en zus waren PKK-militanten en

stierven tijdens een vuurgevecht. Verder heb ik ook nog ooms en neven verloren die PKK-leden waren." Ferhan weet dat het aanhoudende geweld geen oplossing kan bieden voor de Koerden. Daarom probeert de PKK langzamerhand de wapens neer te leggen. Vrede moet langs twee kanten komen. De PKK gelooft niet in de goede bedoelingen van de Turkse autoriteiten. Ferhan legt verder uit: "Vanaf 1993 hebben wij voor een andere politieke koers gekozen: de 25

de PKK was dat onaanvaardbaar. Als zij zich zouden overgeven, dan zou de staat hen onmiddellijk opsluiten in de gevangenis. Als teken van goede wil heeft de PKK vier jaar geleden een negental PKK-militanten uit de bergen gehaald en naar de officiële instanties gestuurd. Ze zijn zich komen overgeven met hun wapens, samen met enkele niet-gewapende Europese sympathisanten. Maar de autoriteiten hebben hen gewoon opgepakt en opgesloten in de gevangenis gedurende vijftien jaar. Dat was nogmaals een teken dat de staat geen positieve stappen wil zetten en dus kan de PKK niet zomaar de wapens neerleggen."

**POGING TOT VREDE**

Sinds 1 september 2006 heeft de PKK eenzijdig staakt het vuren afgekondigd. Zij hebben de staat de tijd gegeven om te reageren tot 18 mei van dit jaar. Het is mogelijk geen toeval dat sinds lang op 23 mei de eerste bomaanslag is gebeurd in een winkelcentrum in Ulus, het oudste stadsdeel van de Turkse hoofdstad Ankara. De dader is intussen geïdentificeerd. Het gaat om de 28-jarige Guven Akkus, een vrouw die vroeger in de Turkse beweging zat. De Turkse autoriteiten beschuldigden na de aanslag de PKK, maar in een persbericht heeft de PKK de aanslagen scherp veroordeeld. Maar de Turkse staat blijft alle schuld op de Koerden te schuiven. Volgens Ferhan is dat niet

---

**Militairen achtervolgen ons op verkiezingscampagne om de bevolking af te schrikken**

---

miljoen Koerden in Turkije wilden wettelijke garanties. Onze identiteit en fundamentele rechten moesten erkend worden zodat we zonder scheuring kunnen samenleven. Maar de staat weigerde en stelde dat de PKK zich onvoorwaardelijk moest overgeven. Ze mochten geen eisen stellen en moesten de wapens neerleggen. Voor

de eerste keer. Om dat aan te tonen haalt hij de aanslag boven op een boekhandel in Semdinli: "De eigenaar van de boekhandel heeft de dader kunnen pakken. Toen bleek dat de dader een kolonel was van het leger. Een vroegere guerrilla die nu voor de staat werkt. Ze hadden een lijst van slachtoffers met zich mee, een doden-